

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ

נגד

הנתבעים: 1. הפניקס חברה לביטוח בע"מ

2. יחידת רכישה כללית סוכנות לביטוח חיים (2000) בע"מ – ניתן פסק דין

3. בוריס ספקטור-ניתן פסק דין

4. קאש אנד כארי שרותי מזון בע"מ-ניתן פסק דין

5. פירסט עוז אבטחה בע"מ-ניתן פסק דין

פסק דין

לפני ביהמ"ש תביעה לתגמולי ביטוח.

כתב התביעה

1. התובעת הגישה ביום 19.2.18 כתב תביעה נגד ארבעה נתבעים וביניהם הנתבעת 1 (להלן: **"הפניקס"**) בגין נזקי שריפה. התובעת טענה שהנתבעת, מבטחת, ביטחה אותה מפני סיכוני אש, ולכן זכאית לתגמולי ביטוח בסך של 1,844,727 ₪.

כתב ההגנה

2. הפניקס הגישה ביום 29.5.18 כתב הגנה בו טענה שלא נכרת בינה ובין התובעת הסכם ביטוח וכי הציוד שניזוק לא היה במועד האירוע בבעלות התובעת. עוד טענה שהעסק שהוצת, בטרם נמכר לתובעת, היה בניהול גורמים עבריינים שהיו חשופים לאיומים ומידע זה לא גולה לה במו"מ לקראת כריתת הסכם ביטוח.

כתב תביעה מתוקן

3. ביהמ"ש התיר ביום 8.7.18 תיקון כתב התביעה על דרך הוספת נתבעת 5.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

הגשת כתב הגנה מתוקן

4. הפניקס הגישה ביום 21.8.18 כתב הגנה מתוקן.

הדיון הראשון – מחיקת בקשה לסילוק על הסף של התביעה

5. ביום 10.11.18 התקיים הדיון הראשון. ביהמ"ש שמע חקירה במסגרת דיון בבקשת נתבעת 4 למחיקת התביעה נגדה על הסף. ביהמ"ש מחק הבקשה.

הגשת כתב תשובה

6. התובעת הגישה ביום 5.11.18 כתב תשובה לכתבי ההגנה.

דחית הבקשה לאיחוד שמיעת תביעות

7. כבוד סגן הנשיא כתוארו דאז אילן דפדי דחה ביום 4.12.18 הבקשה לאחד שמיעת תביעה זו עם תביעה שהגיש משכיר נגד התובעת כאן.

הדיון השני-היתר לתיקון נוסף של כתב התביעה

8. ביום 25.2.19 התקיים הדיון השני. ביהמ"ש התיר פעם נוספת לתובעת לתקן את כתב התביעה, הפעם בשל טענה שהעלתה לראשונה בכתב התשובה.

הדיון השלישי-פיצול הדיון

9. ביום 13.5.19 התקיים הדיון השלישי. ביהמ"ש החליט לפצל הדיון בין סוגית החבות לסוגית הנזק.

הגשת כתב הגנה מתוקן נוסף

10. ביום 13.5.19 הפניקס הגישה כתב הגנה מתוקן לנוכח התיקון הנוסף של כתב התביעה.

הדיון הרביעי

11. ביום 11.9.19 התקיים הדיון הרביעי. ביהמ"ש קצב מועד להגשת תשובת התובעת לבקשות לחייב אותה בהפקדת ערבון.

הדיונים החמישי והשישי

12. ביום 28.10.19 וביום 30.12.19 התקיימו הדיון החמישי והשישי בהם שמע ביהמ"ש טענות הצדדים בעניין הבקשה לחייב התובעת בהפקדת ערבון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

החלטה לחייב התובעת בהפקדת ערבון

13. ביהמ"ש חייב ביום 30.12.19 התובעת להפקיד ערבון כתנאי לשמיעת התביעה.

דחית התביעה נגד נתבעת 5

14. ביהמ"ש דחה ביום 27.4.20 התביעה נגד נתבעת 5 בהתאם להסכם בינה ובין התובעת.

מחיקת התביעה נגד נתבעים 2 עד 4

15. התובעת הפקידה ערבון בסך של 50,000 ₪ רק בעניינה של הפניקס ולכן ביהמ"ש מחק ביום 7.5.20 התביעה נגד נתבעים 2 עד 4.

הדיון השביעי

16. ביום 18.6.20 התקיים הדיון השביעי. נקבעו הפלוגתאות בין הצדדים. לאחר הדיון התובעת העלתה טענה לפלוגתא נוספת.

הגשת ראיות

17. ביום 18.6.20 ביהמ"ש נתן צו להגשת ראיות. התובעת הגישה ראיותיה ביום 2.8.20. מכיוון שביקשה לזמן עדים למתן עדות ראשית, הפניקס ביקשה לדחות הגשת ראיותיה עד לאחר תום חקירת העדים מטעם התובעת בחקירה ראשית.

הדיון השמיני

18. ביום 22.9.20 התקיים הדיון השמיני. התובעת ויתרה על זימון עדים למתן עדות ראשית.

הגשת ראיות ע"י הפניקס

19. הפניקס הגישה ראיותיה ביום 22.10.20.

הדיון התשיעי

20. ביום 11.11.20 התקיים הדיון התשיעי בו קבע ביהמ"ש מועדי שמיעת הראיות, סדר הנחקרים וקצב זמני חקירה.

היתר לתיקון כתב התביעה

21. ביהמ"ש היתיר ביום 20.1.21 לתקן כתב התביעה פעם נוספת על דרך הפחתת סכום התביעה לסך של 922,363 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

הדיון העשירי

22. ביום 31.1.21 התקיים הדיון העשירי. לבקשת התובעת ביהמ"ש דחה שמיעת הראיות עקב מגפת הקורונה.

הדיון האחד עשר

23. ביום 18.4.21 התקיים הדיון האחד עשר. נחקרו ה"ה מחמוד אבו עפעש (להלן: "מחמוד"), אולגה שפדו (להלן: "אולגה"), וסטניסלב (להלן: "סטס").

הדיון השניים עשר

24. ביום 19.4.21 התקיים הדיון השניים עשר. נחקר מטעם התובעת מר ולדיסלב גרשקוב (להלן: "ולדיסלב"), ומטעם הנתבעת נחקרו ה"ה בוריס ספקטור (להלן: "בוריס"), רונן גבאי (להלן: "רונן") ומוטי בן עטר (להלן: "מוטי").

הדיון השלושה עשר והארבעה עשר

25. ביום 21.4.21 וביום 25.5.21 התקיימו הדיון השלושה עשר והארבעה עשר. ביהמ"ש דן בבקשת התובעת להפחית סכום המחצית השנייה של האגרה עקב הפחתת סכום התביעה.

הדיון החמישה עשר

26. ביום 20.6.21 התקיים הדיון החמישה עשר. נחקרו ה"ה רחל אבשלום (להלן: "רחל"), ורויטל שם טוב (להלן: "רויטל").

הגשת סיכומים

27. רק ביום 23.9.21 התקבל תמליל הדיון האחרון ובאותו יום ביהמ"ש פרסם הפרוטוקול ונתן צו להגשת סיכומים. התובעת הגישה סיכומיה ביום 1.11.21 והנתבעת ביום 24.11.21.

הדיון השישה עשר

28. ביום 6.12.21 התקיים הדיון השישה עשר. הצדדים לא הצליחו להגיע להסכמה.

דיון והכרעה

29. על ביהמ"ש להכריע בסוגיות שלהלן:

- האם נכרת חוזה ביטוח אם לאו לגבי שתי הפוליסות?
- ואם נכרת חוזה ביטוח, האם קמה להפניקס חבות ביטוחית מכוח שתי הפוליסות?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

- האם סוכן הביטוח היה שלוח של הפניקס וכפועל יוצא מכך כל ההסכמות בינו ובין התובעת מחייבות את הפניקס?

גרסת התובעת

30. התובעת טענה בכתב התביעה כי שכרה את מבנה עסקה במתחם מסחרי "יכין סנטר" בנתניה מחברת קאש אנד כארי מזון בע"מ- הנתבעת 4 (להלן: "המשכירה") בהתאם להסכם שכירות מ- 15.12.2016. במועדים הנוגעים לאירוע האש במבנה היא הייתה בשלבים האחרונים של עבודות ההקמה והשיפוץ במקום ועמדה להתחיל בפעילות העסקית. בהסכמת המשכירה ובתאום עמה, היא אחסנה במבנה ציוד ותכולה רב אשר היה אמור לשמשה עם תחילת הפעילות.

התובעת טענה שהפניקס ביטחה אותה בפוליסת בית עסק לתקופה מ- 1.1.17 ועד 31.12.17 המעניקה כיסוי ביטוחי מפני סיכוני אש. כמו כן, טענה שהפניקס ביטחה את עבודות ההקמה והשיפוץ בעסק בפוליסה לביטוח עבודות קבלניות, בתוקף מ- 28.8.2016 ועד 31.8.2017, המכסה אף היא סיכוני אש.

עוד טענה שנתבעים 2-3 שימשו יחד ו/או לחוד סוכני הביטוח (להלן: "הסוכנות ובוריס"), לרבות בניהול המו"מ לקראת כריתת הפוליסה והנפקתה.

התובעת טענה שהמשכירה התחייבה, כנגד תשלום דמי הניהול, לספק לה שירותי ניהול, החזקה, שמירה, אבטחה ובקרת כניסות בשטחים הציבוריים במתחם וכיו"ב.

עוד טענה שכחלק מעבודתה התחייבה הנתבעת 5 (להלן: "חברת האבטחה") לאבטח את המקום בו אירע מקרה הביטוח ולספק לה וליתרת האנשים במתחם, שמירה, אבטחה ובקרת כניסות בשטחים הציבוריים במתחם.

התובעת טענה שבבילי שבין 10-11.2.2017 נסע אלמוני ברכב גנוב באין מפריע, תוך פתיחת שער הכניסה למתחם - אשר היה אמור להיות נעול ומאובטח - השומרים לא איתרו את כניסתו לתוך המתחם המסחרי שבבעלות המשכירה. האלמוני נכנס למבנה העסק שלה וגרם לשריפת המקום והרכב באמצעות שפיכת חומרים דליקים במקום והצתתו.

עוד טענה שלמקום הוזעקו שירותי הכיבוי אשר השתלטו על השריפה. מנהליה דווחו אודות האירוע מיד עם קבלת ההודעה מאת מנהל האחזקה במתחם אשר קיבל את התראת מערכת האזעקה. בבוקר ה- 11.2.2017, הוגשה תלונה למשטרת ישראל וב- 7.5.2017 גנזה פרקליטות מחוז מרכז התיק המשטרתי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

עוד טענה שלהערכת הנזקים וגיבושם מינתה שמאי שנתן חוות דעתו ב- 8.5.2017, לפיה הוערכו נזקיה למבנה, לתכולה, לצידוד ולמלאי אשר ניזוקו כליל בסך כולל של 1,186,727 ₪.

התובעת טענה שהפניקס חבה בגין נזקי האירוע כמי שבזמנים הרלוונטיים לתביעה ביטחה אותה בפוליסת לביטוח אלומה לבית העסק לתקופה החל מ- 1.1.2017 ועד ל- 31.12.2017 עד לסכום ביטוח כולל של 900,000 ₪ וכפופה לג'קט הפוליסה לבית בית עסק "אלומה" מהדורה יוני 2016.

התובעת טענה שהפוליסה הונפקה לה ב- 25.12.2016, בהתאם לטופס ההצעה לביטוח שנערך לה ע"י בוריס ביחד ו/או לחוד עם הסוכנות לצורך ביטוח בית העסק.

התובעת טענה שביום 22.3.2017 דחתה הפניקס הכיסוי הביטוח בנימוקים שונים ומגוונים. בין היתר נטען כי:

"במועד האירוע נשוא התביעה לא הייתה בחברתנו פוליסת ביטוח לביטוח בית עסק; המיגונים שנדרשו על ידנו כתנאי למתן כיסוי ביטוחי לנזקי פריצה ונזקי אש קודם לאירוע לא קוימו ו/או לא בוצעו...; כלל לא הייתם במועד האירוע בעליו הרכוש שניזוק (מלאי, צידוד וכיו"ב וגם לא בעליהם של המבנה בו שכן בית העסק בשכירות....; בית העסק נוהל בזמנו (טרם כניסתכם לעסק) ע"י גורמים עבריינים, אשר הם אלו שלכאורה העבירו לידיכם, לטענתכם, את הרכוש שניזוק, ולא מן הנמנע שאותם גורמים עבריינים היו חשופים לאיומים בפגיעה ברכוש שניזוק..."

התובעת טענה שמכתבי הדחיה של הפניקס אינם מגלים עילה אמתית לאי תשלום תגמולי הביטוח, כמפורט לעיל ותוכנם מוכחש. עוד טענה שהפניקס מנסה לחמוק מתשלום תגמולי הביטוח בטענות סרק שונות ומגוונות המועלות מן הפה ולחוץ באופן בו **"הנייר סובל הכל"** ומבלי שבחנה לעומק טיעוניה.

עוד טענה שכל תנאי המיגון שהיא נדרשה לבצע על ידי הפניקס קוימו ואף הפניקס יודעה על כך כבר ב- 9.2.2017, עובר למקרה הביטוח ע"י סוכן הביטוח מטעמה. בשלב זה פוליסת הביטוח הייתה בתוקף, שכן לא בוטלה קודם לכן על ידי הפניקס.

עוד טענה שניסיון הפניקס להוליך אותה שולל ולטעון יום לאחר קרות מקרה הביטוח, קרי ב- 12.2.2017 כי **"כרגע לא ניתן לאשר כיסוי ביטוחי"**, חרף העובדה כי קיבלה את כל האישורים הנדרשים מסוכן הביטוח, מעיד לבדו על חוסר תום לב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

עוד טענה שהפניקס ביטחה את עבודות שיפוץ המבנה בפוליסת "עבודות קבלניות" אשר מעניקה אף היא כיסוי ביטוחי לאירוע ומשכך דחייתה הגורפת מהטעם כי לא הייתה לה פוליסת ביטוח, חסרת תוקף.

התובעת טענה שבמסגרת יחסים עסקיים קודמים לייסודה, הועברו לידיה בתמורה כל הזכויות בתכולה והציוד מחברת אספר קולור מעבדות קוסמטיקה בע"מ, ח.פ. 515476182 (להלן: "אספר"), אשר הייתה אמורה לקום במושכר אצל המשכירה. עוד סוכם כי העבודות המבוטחות במושכר אשר החלו להתבצע תחילה ע"י בעלי חברת אספר יימשכו כסדרם ע"י בעלי התובעת.

עוד טענה שסוקר מטעם הפניקס ביקר בעסק, ראה במו עיניו את התכולה והציוד ובהתאם ערך סקר מיגון ומשכך, ניסיון הפניקס לטעון כעת כי הזכויות בציוד ובתכולה אינן שלה אינו נכון. חזקה שהסוקר בדק הנכס והתכולה, ובהיותו שלוח של חברת הביטוח, הרי שכל פרט שנרשם על ידו אמור להיות בידיעת המבטחת.

עוד טענה שככל שייקבע כי פוליסת הביטוח לא הוצאה לה וכי היא סברה לשווא כי קיימת פוליסת ביטוח בתוקף, הרי שהאחריות לכך מוטלת על הסוכנות או בוריס יחד ו/או לחוד.

התובעת טענה שביום 20.12.2016 מילא בוריס הצעת ביטוח לצורך הנפקת פוליסת ביטוח לעסקה. בהצעה לביטוח הוא החתים אותה (בלי שהבהיר המשמעויות) על הצהרה לפיה נחשב שלוחה לצורך המשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה הביטוח. ברי כי ככל ששלב החיתום טרם הושלם (כטענת הפניקס), הרי שהאחריות לכך מוטלת על סוכן הביטוח כשלוח המבוטחת. לחילופין טענה, ככל שיתברר (כטענתה) כי אכן הונפקה הפוליסה, הרי שהוא פעל כשלוחה של חברת הביטוח ובהתאם לסעיף 35 לחוק חוזה הביטוח התשמ"א 1981 (להלן: "החוק").

עוד טענה, שאירוע האש נגרם כתוצאה מרשלנותן וחוסר זהירותו של המשכירה וחברת האבטחה ו/או מי מטעמן. זאת, מכיוון שבמסגרת האירוע נכנס פלוני עם רכבו לתוך המתחם שבאחריותן ובשליטתן באין מפריע דרך השער האחורי המשמש לכניסת מורשים, ואשר היה להן השליטה הבלעדית עליו, פרץ את מבנה עסקה, גרם לשריפת המקום וכתוצאה מכך נמנע ממנה פתיחת העסק.

עוד טענה שהוסכם והוסדר בין הצדדים לחוזה השכירות כי אין זה מעניינו של השוכר לאבטח את הכניסה למתחם, ולא בכדי מעמידה המשכירה ו/או מי מטעמה שומרים על

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

המקום כדבר שבשגרה. התובעת טענה כי בהתנהלותה ו/או בחוסר זהירותה של המשכירה היא הפרה באופן בוטה את ההסכם בין הצדדים.

עוד טענה שבסמוך לאחר אירוע האש ובשל פגיעה קשה במבנה המושכר, היא הודיעה על כוונתה להביא לסיום הסכם השכירות ופינוי הציוד והתכולה השייכת לה. התובעת טענה שבשלב זה החלה המשכירה בהפעלת מכבש לחצים כבדים עליה בניסיון נואל לגרום לה לחתום על נוסח "הסכם לסיום הסכם שכירות בלתי מוגנת" ולפיו לכאורה היא מתחייבת כשוכרת לשאת לבדה באחריות לכל אובדן ו/או נזק שנגרמו ו/או שייגרמו בעתיד כתוצאה מאירוע האש.

בסופו של דבר, טענה, לנוכח הרצון להקטין הנזקים, הגיעו הצדדים לפשרה חלקית, בהתאם לה היא נאלצה לשאת בעלויות לא מבוטלות לצורך תיקון מערכות במושכר וזאת לפני משורת הדין, תוך שמירת טענות הצדדים.

עוד טענה שהמשכירה הגדילה לעשות והגישה תביעה לקבלת שכר דירה ממנה, במסגרת ת.א. 17 27602-08 בבית המשפט השלום בתל אביב (להלן: "התיק המקביל").

התובעת ביקשה לחייב הנתבעות, בנוסף לסכום שנקבע בחוות הדעת מטעמה, בסכום נוסף וטענה שבשל אירוע השריפה במקום ומשהתנערו המבטחות מליתן כיסוי ביטוחי, נגרמו לה נזקים כלליים/כספיים, בין היתר נזקים בשל אובדן לקוחות, נזקי מימון, אובדן רווחים וכיו"ב, המוערכים בשלב הגשת התביעה בזהירות יתרה בסכום בסך של 600,000 ₪.

גרסת הפניקס

31. הפניקס טענה בכתב ההגנה, כי דין התביעה להידחות בהיעדר עילה ו/או היעדר יריבות, וזאת לנוכח העובדה שהיא לא ביטחה את התובעת במועד האירוע, ולא הייתה כל פוליסה בת תוקף על שמה של התובעת ו/או כל פוליסה שביטחה את בית העסק נשוא התביעה במועד האירוע.

32. הפניקס טענה שקודם לאירוע פנתה אליה התובעת, באמצעות הסוכנות ובוריס וביקשה לבטח את בית העסק. היא שלחה לבית העסק סוקר מטעמה, אשר הציב דרישות מיגון שונות (וזאת מבלי שהנפיקה כל פוליסה ומבלי שהבטיחה כיסוי ביטוחי כלשהוא לתובעת). דרישות אלו לא מולאו ו/או לא קוימו ע"י התובעת עובר לאירוע, וזאת בין היתר באופן הפוטר אותה ממילא מכל חבות, לאור הוראות סעיפים 17-18 לחוק, וכן לאור העובדה שלו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

היו מותקנים ו/או מופעלים כל אמצעי המיגון שנדרשו כתנאי להענקת כיסוי ביטוחי כלשהוא- היה נמנע אירוע הנזק ו/או הנזק שנגרם היה מופחת באופן משמעותי. עוד טענה, כי מהמידע המצוי בידיה, במועד האירוע לא הייתה התובעת בעליו של הרכוש שניזוק, וגם לא בעליו של המבנה בו שכן בית העסק בשכירות. דהיינו: במועד האירוע היה שייך כל הציוד ו/או המלאי וכיוצא' לאדם אחר (אשר באותה עת ריצה עונש מאסר בגין הרשעה בעבירות בתחום הסמים) ו/או לחברה אחרת, והוא כלל לא היה בבעלותה של התובעת.

עוד טענה שמהמידע שבידיה, בית העסק נוהל בעבר על ידי גורמים עברייניים, אשר הם אלו שלכאורה העבירו לידי בעליה של התובעת, לטענתם, את הרכוש שניזוק. גורמים אלו היו חשופים, ככל הנראה, לאיומים בפגיעה ברכוש שניזוק. עובדות אלו אף הן לא גולו מעולם על ידי התובעת, בשלב הצעת הביטוח, וזאת על אף שמדובר היה בסיכון מהותי שיש בו כדי להחמיר את סיכון המבטחת.

עוד טענה, כי לפי מידע המצוי ברשותה, במועד השריפה טרם חובר בית העסק לחברת המוקד, מערכת הטלפונים במקום וכן רשת האינטרנט במקום- היו בלתי פעילות.

עוד טענה כי ביום 9.2.17 היא הודיעה לסוכנות ולבוריס כי אישורי המיגון (החלקיים) שהועברו על ידם מועברים לבדיקת הסוקר מטעמה, וכי רק בכפוף לאישורו של הסוקר בדבר תקינות המיגונים והשלמת כל דרישות המיגון- היא תוכל לגבש החלטתה ביחס למתן כיסוי ביטוחי לבית העסק. ברם, במועד השריפה טרם ניתן אישור של הסוקר, ובהתאם לכך אף הודיעה הנתבעת לסוכנות ולבוריס, עוד טרם נודע על אירוע השריפה, כי "כרגע לא ניתן לאשר כיסוי ביטוחי".

ביחס לטענות הנוגעות לפוליסת עבודות קבלניות, הפניקס טענה כי במועד האירוע לא הייתה ע"ש התובעת ו/או מי מטעמה כל פוליסת ביטוח עבודות קבלניות. הפניקס טענה שבפוליסה שצורפה לכתב התביעה בוטחו מר צרפתי חנניה (להלן: "חנניה") ו/או אספר.

טענות הסוכנות ובוריס

33. על אף שביהמ"ש מחק התביעה נגד הסוכנות ובוריס, ביהמ"ש מוצא לציין טענות הנוגעות למחלוקת בין התובעת ובין הפניקס כלהלן:

הסוכנות ובוריס טענו כי במסגרת תביעתה בחרה התובעת להסתיר עובדות אמת מהותיות מעיני ביהמ"ש, במטרה להטעות, ובכלל זה, טענו, התובעת בחרה להסתיר בין היתר כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

ידעה היטב כי רק לאחר השלמת ביצוע מלוא אמצעי המיגון הנדרשים על ידי סוקר הפניקס ולאחר דו"ח וידוא ביצוע על ידי סוקר הפניקס, יינתן הכיסוי הביטוחי. עוד טענו כי במטרה להטעות את ביהמ"ש, התובעת צירפה את נספח 10 לכתב התביעה, תוך שהיא מתעלמת ומנסה להסתיר את שנרשם באותיות קידוש לבנה כי מדובר ב "טיוטה לא בתוקף".

עוד טענו כי פעלו במיומנות, במקצועיות וללא כל דופי וכי ככל שלתובעת מחלוקת למול הפניקס, בדבר קיומו או העדרו של כיסוי ביטוחי, אין הדבר מקים לה כל עילת תביעה כלפיהם והגשת התביעה נגדם כמו גם עירובם שלא לצורך, חסרת בסיס עובדתי ו/או משפטי כאחד.

עוד טענו כי חרף ידיעת התובעת כי אישור בכתב לכיסוי ביטוחי יינתן לאחר וידוא מיגונים, היא התמהמה בטיפול בהתקנתו ו/או קיום אמצעי המיגון חרף התחייבותה לעשות כן עוד קודם, ו/או התרשלה בכל הנוגע לטיפול בביצועם על פי הדרישות ולפיכך אין לה להלין אלא על עצמה ו/או על מנהליה.

עוד טענו שבניסיון להטעות הציגה התובעת את הודעת הדוא"ל שנשלחה על ידם באופן מגמתי וסלקטיבי, למרות שעוד קודם לכן הודיעו לה כי הפניקס לא אישרה את הכיסוי הביטוחי, תוך ניסיון מקומם להסתיר כי התובעת נמנעה במשך תקופה ארוכה ו/או כפי שהתחייבה, כל אותה תקופה להמציא להפניקס אישורים כי כל דרישות המיגון שנדרשו בנכס בוצעו וכי בהתאם יוצא סוקר לביצוע דוח וידוא מיגונים.

עוד טענו כי רק ביום 8.2.2017 אחה"צ, יומיים לפני האירוע הנטען נשוא התביעה, העבירה אליהם התובעת באמצעות המייל אישורים של מערכת אזעקה וכיבוי אש בטענה כי אילו הם האישורים האחרונים שנדרשו לצורך השלמת פוליסת ביטוח עסק. האישורים הועברו מיד לידי הפניקס אשר היה עליה לפעול מיידית להוציא סוקר לביצוע דו"ח וידוא מיגונים. ככל שסוקר היה מוציא דו"ח בדבר וידוא קיום המיגונים, היה ניתן אישור לכיסוי הביטוחי על ידי הפניקס.

עוד טענו שאלמלא קרות האירוע נשוא התביעה היה יוצא סוקר הפניקס וככל שטענת התובעת בדבר קיום אמצעי המיגון כפי שנתבקשה נכונה הייתה, הרי שהיה הסוקר מאשר וידוא קיומם של אמצעי המיגון והיה ניתן אישור בכתב לקיומו של כיסוי ביטוחי. עוד טענו שעל התובעת מוטל הנטל להוכיח קיומם והתקנתם של כל אמצעי המיגון שנדרשו.

עוד טענו שמעולם לא הציגו בפני התובעת מצג כאילו יש לה ביטוח בתוקף.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

טענות המשכירה

34. גם התביעה נגד המשכירה נמחקה, אך ביהמ"ש מוצא לציין טענות הנוגעות למחלוקת בין התובעת ובין הפניקס כלהלן:

המשכירה טענה כי בסעיף 10.2 להסכם השכירות התחייבה התובעת להמציא לה את אישורי קיום הביטוח המפורטים בסעיף 19 להסכם השכירות טרם מסירת החזקה במושכר.

עקב עיכוב מצד התובעת בהמצאת אישור קיום ביטוח למושכר, לטענתה, בין היתר בשל הצורך בהמצאת אישורים שונים לחברת הביטוח שלה (בדיקות גז, חשמל, מתזים וכיוצ"ב) כמו גם דרישת חברת הביטוח לביצוע עבודות שונות לצורך מתן האישור הביטוחי, היא אישרה לתובעת להיכנס למושכר לצורך התקנת המערכות הנדרשות ע"י חברת הביטוח ולצורך ניקיון וסידור המושכר בלבד.

התובעת הצהירה עובר לקבלת האישור הנ"ל, ביום 4.1.17, כי: לא תבוצענה עבודות בינוי במושכר; בכל עת יהיו במושכר עד 3 אנשים לצורך סידור וניקיון בלבד ללא פעולות יצור; והתובעת תהיה אחראית לכל נזק שייגרם כתוצאה מפעילותה במושכר.

המשכירה טענה כי לא אישרה לתובעת להכניס ציוד ו/או מלאי ו/או רכוש מכל סוג שהוא למושכר קודם להמצאת אישור קיום הביטוח. לכן, ככל והיה במושכר רכוש במועד האירוע, כנטען על התובעת והמוכחש, התובעת עשתה זאת על דעתה, תוך הפרה של הסכם השכירות והפרת התחייבותה.

גם המשכירה טענה כי במועד האירוע לתובעת לא היו זכויות מכל סוג שהוא ברכוש שנטען על ידה שניזוק באירוע ובנסיבות אלו אין לה עילת תביעה ו/או זכות תביעה מכל סוג שהוא.

עוד טענה שנסיונות האירוע, הקשר הנטען בין התובעת ל"אספר" בעניין שכירות המושכר ובעניין הרכוש שנטען שהיה מצוי בו במועד האירוע, נסיבות מעצרו של חנניה וכתב האישום שהוגש כנגדו בעבירות מתחום הסמים, והעובדה שלתובעת לא היו כל זכויות ברכוש במועד האירוע, יש בהם כדי לעורר חשד כי המושכר הוצת על ידי התובעת ו/או על ידי מי מטעמה ו/או בידיעתה ולחילופין, כי ההצתה כוונה כלפי התובעת ו/או כלפי "אספר" ו/או מי מטעמם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

עוד טענה כי בשל פעילות מערכות כיבוי האש אותן התקינה במתחם, ואשר הותאמה על ידי התובעת לצרכיה, האש כובתה באופן מהיר ולצוותי שירותי הכבאות שהגיעו למקום לא נותרה עבודה רבה.

האם נכרת חוזה ביטוח אם לאו לגבי שתי הפוליסות ?

35. על אף שבמהלך שמיעת הראיות לא הוצג הסכם ביטוח בין התובעת ובין הפניקס, התובעת חזרה בסעיף 1 לסיכומיה על טענתה כי **"בוטחה ע"י הפניקס"** וכי **"הוכח שהפניקס ביטחה אותה ב-2 פוליסות ביטוח אשר מכח כל אחת ואחת מהן היא זכאית לקבלת תגמולי ביטוח"**.

הטענה לעניין כריתת הסכם לביטוח בית העסק

36. התובעת טענה בסעיף 1 לסיכומיה כי פוליסת בית העסק שמספרה 17-007-063-1186275 לתקופה מיום 1.1.17 ועד סוף שנת 2017 העניקה לה כיסוי ביטוחי מפני סיכון אש. התובעת טענה בסעיף 2 לסיכומיה כי **"הוכח הן על פי עדויות סוכן הביטוח"** בוריס, מחמוד ואולגה וכן על פי **"הצעת הביטוח, טיוטת הפוליסה והמיילים בין הצדדים כי אין ולא הייתה מחלוקת שהחל מיום 1.1.17 היה לתובעת כיסוי ביטוחי בתוקף בבית העסק או לכל המאוחר הכיסוי הביטוחי החל ב- 8.2.17 (יומיים לפני השריפה)"**.

37. ביהמ"ש קובע כי לא הוצגה לפניו פוליסה. הוצגה טיוטה של פוליסה ללא שם המבוטח, עליה נכתב **"טיוטא לא בתוקף"**. התובעת ניסתה לשכנע ביהמ"ש שעל אף העדר פוליסה, על ביהמ"ש לקבוע כי נכרת הסכם ביטוח וכי היה כיסוי ביטוחי.

38. התובעת טענה בסעיף 3 לסיכומיה כי ההצעה לביטוח מולאה על ידי ובוריס **"ביום 10.12.16 מועד תחילת הביטוח נקבע ע"י הצדדים נקבע ע"י הצדדים ליום 1.1.17"**. ההצעה הועברה ביום 26.12.16 ובוריס ביקש בכתב מהפניקס **"נא להפיק את הפוליסה"**. באותו יום פנתה גב' מרינה וישנופולסקי (להלן: **"מרינה"**) מהסוכנות לחתמת רחל וביקשה להזמין סוקר **"בהקדם האפשרי"**. ביום 28.12.16 הועברה **"הרשאה ביטוח מובק"** בה נכתב למרינה **"תודה על הטיפול ותבקשי אישור ביטוחי"**. ביום 2.1.17 ביקר הסוקר רונן מטעם הפניקס ובדק המיגונים.

39. התובעת הפנתה לנוסח התחייבות לחתימתה שהוציאה הפניקס לאחר ביקור הסוקר, לפיה תשלם התובעת המיגונים שדרש הסוקר עד יום 22.1.17.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

40. התובעת טענה שיש ללמוד מנוסח ההצעה וההתחייבות שנמסרה לחתימת התובעת כי "גם לשיטת חברת הביטוח חוזה הביטוח נכרת והוא החל ביום 1.1.17". בסעיף 5 לסיכומיה, התובעת העלתה טענה דומה גם לגבי נוסח חוזה ביטוח לדוגמא (נספח 25 לתצהיר מחמוד) בו נקבע שיש לשלם פרמיה החל מיום 1.1.17.

41. ביהמ"ש דוחה טענה זו. ביהמ"ש קובע שיש לראות בנוסח המסמכים כפשוטם. בהצעה לביטוח נכתב במפורש כי "הכיסוי ייכנס לתוקפו רק לאחר אישור החברה". ביהמ"ש קובע כי מהמסמכים עולה שעל אף שההסכם אמור היה על פי ההצעה להיכנס לתוקף ביום 1.1.17, מכיוון שהמיוגונים, שהם תנאי בסיסי לכניסת הביטוח לתוקף, לא הושלמו, סוכם לאחר מכן שההצעה תעמוד בתוקף עד יום 22.1.17 על מנת לאפשר לתובעת להשלים המיוגונים ללא צורך בהכנת הצעה חדשה. ולראיה, בוריס, ביקש בשם התובעת ביום 1.4.17 אישור ביטוח. אם ההסכם נכנס לתוקף ביום 1.1.17 כפרשנות התובעת, שאין לה תימוכין בלשון ההצעה לביטוח, בוריס לא היה מבקש ביום 4.1.17 אישור ביטוח. גם מרינה, ביקשה באותו יום בכתב אישור דומה ומכאן שגם היא לא סברה בזמן אמת שהסכם הביטוח נכנס לתוקף.

42. התובעת מפנה בסעיף 3 לסיכומיה לתכתובת מיום 11.1.17 עד יום 16.1.17 וטענה שאין בה טענה של הפניקס כי ה"הכיסוי הביטוחי אינו בתוקף או כי הוא מותלה". ביהמ"ש דוחה הטענה שעל הפניקס היה לכתוב המובן מאליו כי באותו מועד אין עדיין אישור ביטוח, כבקשת התובעת. לא זו אף זו, ביום 8.2.17 בוריס כותב להפניקס "אישורים אחרונים להמשך טיפולכם המסור והמהיר" וביום 9.2.17 מרינה כותבת "נא טיפולך להפקת פוליסה". ביום 9.2.17 רחל כותבת למרינה "היי, העברתי האישורים לסוקר, רק לאחר אישורו כי הושלמו בפועל כל דרישות הסקר, נוכל לתת כיסוי ביטוחי".

43. התובעת טענה שלא הוכח כי המכתב אכן נשלח וכי על הפניקס היה להעיד מרינה בעניין זה. ביהמ"ש דוחה טענה זו שכן רחל, כותבת המסמך, העידה ולכן ככל שהתובעת ביקשה להזים גרסתה, עליה היה להעיד את מרינה.

44. התובעת טענה כטענה חלופית כי ביום 8.2.17 העבירה כל האישורים הנדרשים ולכן באותו מועד ההסכם נכנס לתוקף. אולם, מי שאמור היה לבדוק האמנם בוצעו כל המיוגונים הנדרשים היה הסוקר. עוד בטרם הסוקר ביצע הבדיקה, ארעה השריפה.

45. התובעת טענה בסעיף 6 לסיכומיה כי מהמסמכים עולה שהצעת הביטוח התקבלה ואין מדובר בקיבול מותנה. כמו כן, טענה שסוכם שהמועד ממנו תגבה הפרמיה הינו 1.1.17.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

אולם, התובעת לא שילמה דבר וחצי דבר להפניקס וגם מסיבה זו ביהמ"ש דוחה הטענה להסכמה כי הכיסוי יתחיל ביום 1.1.17 ללא קשר כביכול למתן אישור ביטוחי לאחר עמידה בדרישות הסוקר.

46. כאן המקום לציין שהניסיון של התובעת בסעיף 14 לסיכומיה להסתמך על "גביית הפרמיה" אינו תואם העובדה שלא נגבתה פרמיה.

47. התובעת מפנה בסעיף 7 לסיכומיה לעדות בוריס ומנסה ללמוד ממנה כי הכיסוי הביטוחי החל ביום 1.1.17. מתשובות בוריס שהתובעת עצמן מצטטת עולה כי הוא ביקש בשם התובעת שההסכם ייכנס לתוקף ביום 1.1.17. כמו כן, הפניקס מפנה בפרק ז לסיכומיה בסעיף 2 לחלקים אחרים מאותה עדות, בה הוא מציין במפורש כי הפניה להפניקס היא בגדר בקשה להפקת פוליסה.

48. ביהמ"ש קובע כי מגרסתו של בוריס בכתב ההגנה מטעמו, בתצהירו, וכן בעת עדותו, עולה, כי אכן הכוונה הייתה שההסכם ייכנס לתוקף ביום 1.1.17, אך מכיוון שהתובעת לא עמדה בדרישות המיגון עד אותו מועד, לא היה אישור ביטוחי ולכן הוא והסוכנות המשיכו הטיפול בעמידה בדרישות הסוקר כדי לקבל האישור הביטוחי ולאחר מכן הפקת הפוליסה, היא הודעת הקיבול המיוחלת שלא נמסרה למציעה עובר למועד השרפה. כמו כן, עולה כי בוריס הבהיר זאת לאולגה בזמן אמת.

49. התובעת מסתמכת בסעיף 14 לסיכומיה על מכתבו של בוריס מיום 12.2.17 בו כתב להפניקס לאחר שדיווח על השריפה "אנו מבקשים לדעת איך אנו פועלים במקרה כזה ואנו חושבים שצריך לשלוח שמאי למקום להערכת נזק שנגרם למפעל. כל דרישות הסוקר מהמבוטחים ביצעו ויש בחברה אישורים על כך"

50. ביהמ"ש לא מוצא במכתב את מה שמוצאת בו התובעת שכן בוריס לא קובע שיש כיסוי ביטוחי, אלא, כמייצג התובעת, הוא מעלה טענה בשמה שכל דרישות הסוקר בוצעו, מתוך תקווה שהפניקס תכיר באחריותה, על אף שלא התקבל אישור ביטוחי.

51. ביהמ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 13 לסיכומיה כי "היה קיבול של ההצעה בדמות טיוטת פוליסה שהוציאה הפניקס". כמו כן, ביהמ"ש דוחה הטענה כי הייתה כביכול אי בהירות בעניין אופן קיבול ההצעה או טענתה בסעיף 14 לסיכומיה כי מצב הדברים העובדתי כפי שעולה מהמסמכים שהוגשו "לוטה בערפל". כמו כן, ביהמ"ש דוחה הטענה כי התקיים מי מהמצבים שמנה המלומד ירון אליאס בספרו "דיני ביטוח" כמצבים בהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

אחריותו של המבטח התגבשה כבר במועד הגשת ההצעה או במועד הנקוב בהצעה כיום תחילת הביטוח.

52. ביהמ"ש דוחה גם הטענה בסעיף 15 לסיכומי התובעת לפיה כל התנאים המוקדמים שנדרשו בפוליסה התקיימו. בניגוד לנטען ע"י התובעת, הסוקר מטעם הפניקס לא אישר בחקירתו כי כל דרישות המיגון מולאו. להפך, הוא העיד שלאחר שקיבל האישורים מהתובעת הוא החליט לבדוק את התקיימותם. ראו עדותו בעמוד 181 משורה 12:

"כב' הש' הדר: רגע, כשמתקשרים אליך, תספר לי על ה-12 בפברואר, מה קרה שם? איך, העד, מר גבאי: התקשרה אלי החתמת.

כב' הש' הדר: גברת אבשלום רחל.

העד, מר גבאי: אבשלום, כן. ושאלה אותי אם אני קיבלתי אישורים לגבי המיגונים שבוצעו, ואני אמרתי לה שלא קיבלתי שום אישורים, אני הבנתי ממנה שהאישורים היו אמורים להגיע דרך הסוכן או דרך בעל העסק, אני לא קיבלתי שום אישורים, ואז בשיחה אמרתי לה 'בואי תקריאי לי את מה שיש לך בחומר'.

כב' הש' הדר: רגע, לפני זה היא לא סיפרה לך משהו?

העד, מר גבאי: לא.

כב' הש' הדר: אתה לא ידעת בשיחה שהייתה שריפה בשבת?

העד, מר גבאי: אני לא זוכר שאמרו לי על כזה דבר. לא דיברו איתי על זה.

כב' הש' הדר: שאלה הבאה.

עו"ד קפלנסקי: השאלה הבאה שלי, למה אתה מבקש ממנה שהיא תקריא לך בטלפון, הרי זה כמה וכמה אישורים, למה אתה מבקש ממנה שתקריא בטלפון? מה הדחיפות שהיא תקריא בטלפון ואז היא תוציא לך הזמנה לסקר ווידוא?

העד, מר גבאי: כי היא ביקשה להקריא לי את האישורים שיש אצלה, שהיא מחזיקה, אני כשהיא התחילה להקריא לי, הרי האישורים האלה לא היו ברורים, לכן מבחינה מקצועית אני חשבתי לנכון שאני אבקר במקום שוב ואעשה מיגון.

עו"ד קפלנסקי: זאת אומרת,

כב' הש' הדר: רגע, מתי החלטת שאתה צריך עוד פעם להגיע?

העד, מר גבאי: בשיחה, בשיחה,"

53. וראו בעמוד 183 בשורה 8:

"ת: מאחר וראיתי שאני, זה לא ברור, לא ברורים כל האישורים האלה, ואני חשבתי לנכון, מבחינה מקצועית, זה לוודא את המיגון, לבקר במקום ולוודא את המיגון.

ש: זה לא בכל סקר שלך יש סקר ווידוא, לפעמים יש ולפעמים אין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

ת: תלוי איזה סקר, בעסק הזה שסכומי הביטוח הם גבוהים יחסית, ומאחר ועדיין לא יצאה פוליסה, זה למעשה עסק חדש שהוא לפני עריכת ביטוח, לפני שהחברה מחליטה אם לבטח, או לא,

54. וראו בעמוד 185 משורה 30 :

"כב' הש' הדר: ומה מהדברים שלא הושלמו, או שאתה לא יודע אם הושלם המיגון שלהם, כי לא יצאת למיגון הסופי, היה מונע את הנזק, או מצמצם אותו?

העד, מר גבאי: תראה, זו שאלה שקשה לענות אבל בוא נגיד שאם היה נזק אש, פרצה אש במקום, אז העניין של הדרישות בסעיף מספר 1, הן מהותיות,

כב' הש' הדר: סעיף מספר 1 לתצהיר שלך?

העד, מר גבאי: לא בעמוד, בסקר שלי, בעמוד השני, "אמצעי מיגון, דרישות נוספות", זאת אומרת יש תיאור של דרישות קיימות בעסק ויש,

כב' הש' הדר: רגע, עמוד מספר,

עו"ד גנות: עמוד שני אדוני.

כב' הש' הדר: כן, מתחת למילים, מה? "אמצעי מיגון"?

העד, מר גבאי: יש "אמצעי מיגון", יש 'פרק אש',

כב' הש' הדר: נכון.

העד, מר גבאי: בפרק אש יש סעיף שנקרא "אמצעי מיגון אש, מצב קיים", זאת אומרת מה שיש בעסק,

כב' הש' הדר: ונדרש.

העד, מר גבאי: ומה שנדרש.

כב' הש' הדר: כן.

העד, מר גבאי: אז אני מפנה אותך לסעיף הראשון,

כב' הש' הדר: כן.

העד, מר גבאי: בדרישות הנוספות, "קבלת אישור בכתב מחברת הניהול על תקיעות המתזים האוטומטיים" זה משהו שהוא מהותי, שאם היינו בודקים ולצורך העניין המתזים לא היו עובדים, אם היו עובדים אז היו יכולים להקטין את גובה הנזק, או שהיו מכבים באותו מוקד של האש שפרצה, היו מכבים את האש, וזה מבחינתי משהו שהוא מאד מהותי. דרך אגב, גם בסעיף השני, כב' הש' הדר: כן.

העד, מר גבאי: ש' לוודא שמערכת גילוי האש והעשן מחוברת למערכת גילוי מרכזית של המבנה" זה גם משהו שהוא מהותי. שאר הדברים,

55. ביהמ"ש מקבל גרסת הסוקר, כי היה עליו להגיע לעסק כדי לוודא שהאישורים שהוגשו משקפים המצב בפועל בעסק. כמו כן, מעדות מחמוד התברר שמערכת האזעקה לא הייתה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

מחוברת למוקד סיור ולא הוכח כי הותקנה מערכת לגילוי אש. לכן, גם האמור בדו"ח החוקר מטעם הפניקס לגבי פעולת אמצעי מיגון מסוימים אינה באה במקום **"אישור ביטוחי"**.

56. התובעת העלתה בסעיף 18 לסיכומיה טענה חלופית לפיה אי קיום תנאי מוקדם אינו שומט כליל את הקרקע תחת הכיסוי הביטוחי. אולם, התובעת מפנה לפסיקה הנוגעת למצב בו נכרת הסכם ביטוח והמבטח מעלה בדיעבד טענה שהמבוטח לא נקט אמצעי מסוים. לענייננו, ביהמ"ש קבע כי ההסכם לא נכנס לתוקף ולכן דוחה גם טענה זו.

57. מהמכתבים שהוחלפו בזמן אמת, עולה שהיה ברור לשלוחיה של התובעת כי טרם ניתן אישור ביטוחי, וכי גם לתובעת היה הדבר ברור שכן לא שילמה דבר לתובעת עבור הפוליסה שכביכול נרכשה. לא זו אף זו, כאשר מחמוד נחקר במשטרה (נספח 15), הוא לא טען שהיה ביטוח תקף וכאשר נחקר לפני ביהמ"ש, לא ידע להסביר תוכן דבריו במשטרה.

58. לעניין ידיעת נציגי התובעת, התברר מעדות מחמוד שלא עסק בנושא רכישת הביטוח, אלא אולגה.

59. אולגה אישרה בחקירתה כי הסוכן הבהיר לה ש"**לאחר שנתקין את כל המערכות ובעצם נעמיד את כל הנדרש נעביר אישורים בעצם תונפק עבורנו פוליסה**" וכי מבחינתה ברגע שהועברו אישורים להפניקס "**מבחינתי זה אישור**". כמו כן, אישרה כי הבינה ביום 11.1.17 למקרא מכתב הסוכן אליה כי עדיין אין כיסוי ביטוחי. בעמוד 98 לפרוטוקול חקירתה אישרה כי אין פוליסה.

60. גם ולדיסלב אישר כי לא עסק באופן אישי ברכישת הביטוח אלא אולגה. הוא אף אישר כי לא שילם פרמיה כי לא הוצגה לפניו פוליסה.

61. לכן, ביהמ"ש דוחה הטענה בסעיף 14 לסיכומי התובעת כי הוכח שהפניקס נתנה מצג לפיו ההסכם נכנס לתוקף 11 יום לאחר מילוי ההצעה, ביום 1.1.17.

62. ביהמ"ש דוחה גם הטענה בסעיף 14 לסיכומי התובעת כי דו"ח הסקר הינו מסמך חיצוני וכי היה על הפניקס להחתים עליו התובעת כדי להוכיח ש"**סקר הווידוא הוא תנאי לכריתת החוזה**". ביהמ"ש לא מצא כטענת התובעת שעדות רחל בעניין סקר הווידוא העלתה או הורידה בעניין זה. זאת, מכיוון שביהמ"ש לא קיבל טענת התובעת שההסכם נכנס לתוקף לפני שהפניקס נתנה אישור ביטוחי, כפי שעולה בברור מהתכתובות בין הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

63. בסעיף 8 לסיכומי התובעת, היא טענה שכל עדיה הבינו שקיים כיסוי ביטוחי. כאמור לעיל, מהראיות עולה תמונה שונה. אף אם ביהמ"ש היה מקבל גרסת התובעת כי בעת מתן עדותו, בוריס שינה גרסתו ואישר כביכול שההסכם נכנס כביכול לתוקף ביום 1.1.17, והוא לא מקבל טענה זו, בוריס היה שלוחה של התובעת. לכן, ככל שמסר לתובעת מידע שגוי, שגרם כביכול לעדי התובעת להסתמך על המידע שנתן להם כביכול, אין בכך כדי לחייב הפניקס.

64. בעת חקירת בוריס התברר כי לא היה לו במועדים הנוגעים לעניין רישיון בתוקף של סוכן לצורך ייצוג התובעת ברכישת ביטוח בית העסק. התובעת טענה בסעיף 17 לסיכומיה כי עובדה זו מוכיחה רשלנות פושעת של הפניקס. אולם, בוריס לא היה הסוכן, אלא בעלת הסוכנות, מרינה. כמו כן, למרות שהעובדה שלבוריס אין רישיון התגלתה בעת חקירתו, התובעת לא ביקשה לתקן כתב התביעה ולטעון לרשלנות הפניקס. להפסיק דעתה של התובעת, יאמר שגם אם הייתה מתקנת כתב התביעה, ספק אם יש לייחס בעובדות המקרה רשלנות להפניקס, שעה שהסוכנות ייצגה את התובעת במו"מ, והסוכן המורשה מטעם הסוכנות היא מרינה.

65. לנוכח האמור לעיל, התחדד הצורך בהעדת סוכנת הביטוח, היא מרינה, על מנת לבסס טענת התובעת בסעיף 14 לסיכומיה כי הסוכנות סברה ש"עסקת הביטוח נכרתה". ביהמ"ש דוחה טענת התובעת בסעיף 16 לסיכומיה, כי על הפניקס היה להעיד את מרינה, שכן הסוכנות ייצגה התובעת ולא את הפניקס. מחדל התובעת בעניין זה מקים חזקה שאם מרינה הייתה מעידה, עדותה הייתה לחובתה של התובעת. לעניין המשמעות של הימנעות מהגשת ראיה חיונית ראה ע"א 4697/05 גבאו אסטבלישמנט נ' דוד דודאי [פורסם בבנו] (27.8.12).

66. אשר על כן, ביהמ"ש קובע כי לנוכח המסמכים והתכתובות, ובהעדר פוליסה, ברור שבמועד השריפה ביום 10.2.17 לא ניתן אישור ביטוחי ולכן לא היה כיסוי ביטוחי.

לא הוכחה הטענה שהתובעת רכשה הציוד מאספר

67. למעלה מהדרוש ביהמ"ש יידרש גם לטענה של התובעת החל מסעיף 9 לסיכומיה כי הוכיחה שהרכוש שניזוק היה בבעלותה.

68. ראשית לכול, רשימת הציוד שניזוק נערכה ע"י חנניה, אך הוא לא העיד. כמו כן על הרשימה לא הופיעה שמה של אספר, אלא של חברה אחרת. על התובעת היה להעיד את חנניה כדי להגיש באמצעותו הרשימה. לעניין זה ראו ההפניה לפסיקה לגבי משמעות אי העדת עד נחוץ.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

69. הטענה של מחמוד כי שילם עבור מניות אספר שהייתה בעלת הציוד במזומן הסך של 150,000 ₪ וכי קיבל קבלה עבור אשתו, אינה סבירה. על התובעת היה להעיד את חנניה כדי לתמוך בטענה זו.

70. הדברים יפים גם לגבי הטענה שמחמוד שילם לחנניה סך נוסף של מאה אלף ₪ וכן לטענה בסעיף 10 לסיכומי התובעת כי מאוחר יותר מחמוד ביקש את כספו בחזרה, חנניה טען שאין לו אפשרות להחזיר הכספים שקיבל ולכן נכרת הסכם בעל פה עם חנניה לפיו במקום שיחזיר את הכספים, הוא יעביר למחמוד ולולדיסלב "הזכויות והרכוש לרבות זכות השכירות במושכר ובפוליסה לביטוח העבודות הקבלניות והם ימשיכו לנהל את פעילות אספר במושכר באמצעות חברה חדשה" היא התובעת "לה יעבירו את כלל הזכויות והחובות של אספר".

71. הדברים יפים גם לגבי הטענה שמחמוד וולדיסלב "נדרשו לשלם 100,000 ₪ במזומן ללא קבלת חשבונית לשם שחרור המכונית והציוד מהמקום בו אוחסנו".

72. בסעיף 12 לסיכומיה, התובעת טענה כי על פי המלצת החוקר מטעם הפניקס, לאחר אירוע השרפה, חנניה הוחתם על נספח 7 בו המחאה כביכול בכתב את הזכויות לפני עו"ד "מטעמים" שגם הוא לא העיד לפני ביהמ"ש.

73. משמיעת הראיות התברר שיש שתי חברות שונות בעלות שם דומה, אספר וחברה נוספת וכי הסכם הרכישה נוגע דווקא לחברה הנוספת. כמו כן, תחת שההסכם שנכתב לאחר אירוע השרפה, יעגן הסכמה קודמת ופעולות שבוצעו על פיה, ההסכם נוקט לשון עתיד.

74. ביהמ"ש קובע כי לנוכח העדר תיעוד של העסקאות בזמן אמת עם חנניה, ואי העדתו, או העדת עורך הדין שהחתים אותו בדיעבד על המחאה כביכול של זכויותיו, ולנוכח מחדלה של התובעת להציג דוחות כספיים, לא הוכח שהבעלות ברכוש עברה למחמוד ולולדיסלב, שלפי טענת התובעת בסעיף 11 לסיכומיה, המחזו הזכויות שקנו כביכול מחנניה, לתובעת.

75. לא זו אף זו, טענת התובעת בסעיף 11 לסיכומיה כי נכנסה לנעלי אספר כשוכרת יוצרת קושי שכן לפי הסכם השכירות, אספר והתובעת, שלטענתה נכנסה בנעליה, לא היו רשאיות להעביר הרכוש למושכר ללא הסכם ביטוח בתוקף, כמפורט בטענת המשכירה בכתב הגנתה.

הטענה לעניין כריתת הסכם לביטוח עבודות קבלניות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

76. התובעת טענה בסעיף 1 לסיכומיה שפוליסה שמספרה 007-053-1035567 בתוקף מיום 28.8.16 ועד 31.8.17 "אשר הוסבה בדרך של התנהגות וחזרה" בין אספר ובין הפניקס מכסה סיכוני אש. אולם, התובעת ייחדה רק חלק מזערי מסיכומיה לטענה זו. בסעיף 20 לסיכומיה טענה כי הפוליסה הייתה בתוקף וכי אירוע מסוג אש מכוסה בפוליסה.

77. הפניקס חזרה בסעיף 1 לסיכומיה על טענתה בכתב ההגנה כי התובעת לא הציגה פוליסה על שמה. בפרק ו' לסיכומיה טענה שאותה פוליסה בוטלה עוד לפני מועד השריפה וכי אירוע פריצה הוחרג ממנה. מכאן שגם בעניין זה לא הוצגה פוליסה בתוקף לפיה הפניקס ביטחה את התובעת.

אם נכרת חוזה ביטוח, האם קמה להפניקס חבות ביטוחית מכוח שתי הפוליסות?

78. מכיוון שביהמ"ש קבע כי לא נכרת חוזה ביטוח לבית העסק, אין צורך לדון בחבות הפניקס מכוחה.

79. לעניין, הטענה לעניין כריתת הסכם לביטוח עבודות קבלניות, ביהמ"ש קובע כי בהעדר עבודות קבלניות במועד האירוע, או קשר לעבודות קבלניות, ולנוכח החרגת פריצה ממנה, ומכיוון שהתובעת לא הוכיחה כי אספר המחתה לה זכויותיה על פי הסכם זה וכי הפניקס אישרה ההמחאה, לא קמה חבות להפניקס גם מכוח חוזה זה.

האם סוכן הביטוח היה שלוח של הפניקס וכפועל יוצא מכך כל ההסכמות בינו ובין התובעת מחייבות את הפניקס?

80. התובעת זנחה בסיכומיה הטענה שסוכן הביטוח היה שלוח של הפניקס וכפועל יוצא מכך כל ההסכמות בינו ובין התובעת מחייבות את הפניקס. להפסי דעתה של התובעת יאמר שממילא טענה זו כנגד מסמך בכתב (נספח ג' לתצהיר בוריס) שקובע כי הסוכן מייצג את התובעת, לא הוכחה וכי מעדותו עלה כי הבהיר לתובעת שהציוד אינו מבוטח עד שלא תופק פוליסה.

ביהמ"ש דוחה התביעה נגד הפניקס בהעדר חבות

81. אשר על כן, ביהמ"ש דוחה התביעה נגד הפניקס בהעדר חבות.

דיון בהוצאות

82. לנוכח דחיית התביעה במלואה, יש לחייב התובעת בהוצאות הנתבעת. ביהמ"ש נדרש כבר בתחילת ההליך לסוגיה, עקב בקשת הנתבעת לחייב התובעת בהפקדת ערבון. בסופו של יום, על אף הקטנת סכום התביעה לאחר החיוב בהפקדת ערבון, לא חל שינוי במורכבות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41789-02-18 מובק מעבדות קוסמטיקה בע"מ נ' הפניקס חברה לביטוח בע"מ

ההליך ולכן ביהמ"ש מחייב התובעת בהוצאות הנתבעת בגובה הערבון שהופקד בסך של 50,000 ₪.

סוף דבר

83. ביהמ"ש דוחה התביעה ומחייב התובעת לשלם לנתבעת שכ"ט בא כוחה בסך של 50,000 ₪ צמוד בתוספת ריבית כדין ממועד מתן פסק הדין ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ב' טבת תשפ"ב, 06 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט